

SAVET ZA ŠTAMPU

Komisija za žalbe

Br. 52

31.3.2016. godine

Novi Sad

ZAPISNIK

Sa 51. sednice Komisije za žalbe održane 31.3.2016. sa početkom u 13 sati u Medija centru Vojvodine u Novom Sadu

Prisutni članovi Komisije: Marija Kordić, Stojan Marković, Tamara Skrozza, Vlado Mareš, Ivan Cvejić, Petar Jeremić, Zlatko Čobović, Vladimir Radomirović, Ivana Stjelja i Dragan Dorđević

Odsutni članovi Komisije: Nevena Krivokapić

Sednici prisustvuje više od 30 predstavnika medija, nevladinih organizacija, pokrajinskog ombudsmana, studenti novinarstva, koji su u pauzama postavljali pitanja i komentarisali odluke.

Snimak cele sednice na Youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=rbRY-YpwsWQ> i <https://www.youtube.com/watch?v=1NYpqfGendU>

Dnevni red:

1. Razmatranje žalbe Autonomnog ženskog centra na tekst objavljen u „Blicu“
2. Razmatranje žalbe Gej lezbejskog info centra na tekst objavljen u nedeljniku „Afera“
3. Razmatranje žalbe Jelene Popadić na tekst objavljen na portalu „Cenzolovka“
4. Razmatranje žalbe Slaviše Lekića na tekst objavljen u „Politici“
5. Razmatranje žalbe portala „Pištaljka“ na tekst objavljen u „Kuriru“
6. Razmatranje žalbe Gej lezbejskog info centra na tekst objavljen na portalu „Srbin.info“
7. Razmatranje žalbe Vlada Mareša na tekst objavljen u „Večernjim novostima“
8. Razmatranje žalbe Regionalnog centra za manjine na tekst objavljen u „Večernjim novostima“
9. Razmatranje žalbe Zorana Radovanovića na tekst objavljen u „Kuriru“
10. Razmatranje žalbe Komiteta pravika za ljudska prava na tekst objavljen u dnevnom listu „Magyar Szo“

Sednici je, umesto odsutne Nevene Krivokapić, predsedavao Stajan Marković.

1. Autonomni ženski centar podneo je žalbu smatrajući da je prekršeno više tačaka Kodeksa novinara, koje se odnose na istinitost izveštavanja, novinarsku pažnju, obavezu da naslov odgovara sadržaju teksta, poštovanje pretpostavke nevinosti i zabranu diskriminacije. U toku rasprave, Tamara Skrozza je istakla da je potpuno jasno da je Kodeks prekršen već samim tim što je u naslov stavljeno da žene ubijaju ređe, ali krvoločnije nego muškarci i da bi problem bio da bilo šta drugo stoji umesto žene (na primer Srbi ubijaju krvoločnije nego Hrvati ili obrnuto), jer ne postoje statistike o tome, posebno kad je reč o rodovima. Zbog toga je Kodeks prekršen u delu koji se odnosi na diskriminaciju po rodnoj osnovi, a takođe su u tekstu izostavljene i informacije koje mogu bitno da utiču na stav čitalaca, tačnije nema podataka o muškarcima ubicama, a ima osnova i za ocenu da je prekršena i pretpostavka nevinosti, jer su neke od žena koje se pominju u tekstu samo osumnjičene za krivično delo, a o njima se govori kao o ubicama. Ona je dodala i da advokat „Blica“ nije u pravu kada kaže da feministička grupa nema pravo da podnese žalbu u ime svih žena, jer feminizam podrazumeva upravo borbu za prava žena i protiv nasilja nad ženama. Marija Kordić je rekla da je delimično saglasna sa time što je Tamara rekla, jer misli da su, pre svega, prekršene odredbe o novinarskoj pažnji, pošto su podaci nasumično izabrani i poređani, i onda se iz toga izvode nausmični zaključci. Po njenom mišljenju, međutim, reč je o temi o kojoj treba pisati i u tekstu nema diskriminacije i mizoginije. Vladimir Radomirović je takođe rekao da u tekstu nema mizoginije, jer je tekst pisala žena. Tamara Skrozza je dodala da i žene mogu da zastupaju mizogine stavove, na šta je Radomirović odgovorio da se u naslovu kaže i da muškarci više ubijaju, tako da ne vidi diskriminaciju u odnosu na žene. On je rekao da njemu u tekstu najviše smetaju anonimni izvori. Po mišljenju Ivane Stjelja, u tekstu postoji mizogina namera jer se teza iz naslova ne može dokazati na osnovu pet slučajeva, naročito što je poznato da su žene počinioци nasilja u porodicu u samo pet odsto slučajeva. Osim što su povređene odredbe o diskriminaciji, problem su i anonimni izvori, koji se po Kodeksu ne preporučuju, naročito što je u ovom slučaju bilo drugih načina da se dođe do potrebnih informacija. Petar Jeremić je rekao da je Kodeks prekršen kad je reč o novinarskoj pažnji, i da su bili potrebni relevantniji izvori i podaci da bi se tvrdilo ono što piše u naslovu. Vlado Mareš je kazao da je Kodeks prekršen pre svega nedostatkom pažnje, ali da nije ubeđen da je reč o mizoginiji i da mu se čini da u tom delu u žalbi ima malo preterivanja. Zlatko Čobović je rekao da misli da u tekstu nema jasne namere da se podstiče diskriminacija, ali da je reč o lošem tekstu, bez podataka koji bi potkrepili tezu iz naslova. Po njemu, Kodeks je prekršen u delu koji se odnosi na prećutkivanje informacija koje mogu bitno da utiču na stav javnosti. Sličnog mišljenja bio je i Ivan Cvejić, koji je rekao da nije bilo namere da se žene diskriminišu, ali je to izazvano nizom grešaka u tekstu. Dragan Đorđević je istakao da Kodeks nesumnjivo prekršen, da je posebno problematičan naslov, koji nije potkreljen nikakvim relevantnim podacima ili istraživanjem. Za Stojana Markovića tekst je loš i senzacionalistički napisan, ali ne postoji namera da se podstiče diskriminacija. Nakon rasprave, devet članova Komsije je glasalo da je Kodeks prekršen, a jedan da nije. Prilikom odlučivanja o tome koje su odredbe Kodeksa prekršene, potrebne većine bilo je za odredbe koje se odnose na istinitost izveštavanja i novinarsku pažnju, dok oko ostalih odredbi nije postignuta saglasnost. „Za“ to da je Kodeks prekršen jer naslov ne odgovara tekstu glasalo je sedam članova Komisije, da su prekršene odredbe koje se odnose na diskriminaciju šest, poštovanje pretpostavke nevinosti pet, a da su problem anonimni izvori glasalo je sedam

članova Komisije, tako da ni za jednu od ovih tačaka nije bilo potrebne većine od osam glasova.

2. Gej lezbejski info centar podneo je žalbu zbog intervjua sa Draganom Markovićem Palmom u kojem su izneti diskriminatorski stavovi u odnosu na LGBT populaciju. Marija Kordić je, u raspravi, rekla da će biti uzdržana prilikom glasanja jer se GLIC često žali i gotovo da niko ne sme ništa da napiše protiv homoseksualaca, a da to nije diskriminacija. S druge strane, Palma je poznat kao neko ko širi homofobiju, ali novinar je nekoliko puta pokušao da se pitanjima ogradi od tih stavova, nije ga „pustio“ da samo priča šta hoće. Petar Jeremić je, sasvim suprotno, ocenio da novinar ne samo da se nije suprotstavio, već mu je i podilazio i podsticao ga sugestivnim pitanjima. On je dodao da Dragan Marković ima prvo da kaže šta misli o tome, kao da i novinar treba da izvesti javnost o stavu predsednika jedne stranke, ali istovremeno mora da se distancira od diskriminacije. Ivana Stjelja je ukazala i da naslov ne odgovara tekstu jer su tekstu nigde ne pominje droga, a Vladimir Radomirović da u tekstu nema ni reči ni o Hrvatima, tako da naslov „Ja sam protiv pедера, droge, NVO i Hrvata“ uopšte nije u skladu sa onim što je rečeno. Ivan Cvejić je rekao da ima malu dilemu u vezi sa tim što se GLIC žali na novinara, a ne na Palmu, koji često daje ovakve izjave na ivici govora mržnje. Inače, takve stavove treba objaviti jer je važno da javnost zna „sa kim ima posla“. Vlado Mareš je rekao da je saglasan sa Jeremićem da je novinar pokušao da se predstavi kao Palmin istomišljenik. Inače, taj homofobni deo je manji deo čitavog intervjua, zbog čega je i naslov besmislen. Po završetku rasprave, Komisija je jednoglasno odlučila da je Kodeks prekršen i izrekla „Aferi“ javnu opomenu.

3. Jelena Popadić, novinarka „Politike“ podnela je žalbu smatrajući da su tekstom prekršene odredbe o istinitosti izveštavanja i novinarskoj pažnji, jer autorka teksta nije konsultovala više izvora i prećatala je informacije koje mogu bitno da utiču na stav javnosti. Iz rasprave i odlučivanja bila je izuzeta Tamara Skrozza, autorka teksta koji je objavila „Cenzolovka“. Marija Kordić je rekla da je reč o tekstu koji je pisan namenski za portal, a ne za štampano izdanje i da zato podleže nešto drugačijim pravilima. Tekst pisan za internet dozvoljava vam i taj luksuz da koristite nešto što bi u knjizi funkcionisalo kao fusnota, da stavite podsetnik, odnosno link, što je i urađeno, rekla je, dodavši da zbog toga nema govora o prećutkivanju činjenica. Zlatko Čobović je takođe rekao da Kodeks nije prekršen, najpre jer je reč o analizi i zato autorka nije bila dužna da zove jedan ili drugi izvor, što nije ni učinila, nego je koristila podatke i analizirala ih. Ono što je bitno, naglasio je, dati su linkovi, tako da svako ko je hteo da vidi više detalja i malo pažljivije sve to pročita, da se uveri da li je analiza ispravna ili ne, mogao je to da to uradi. Dodao je da se u žabi navodi i da je tekst tendenciozan i da je napisan sa ciljem. „Jeste tendenciozan. Koliko sam ja shvatio, tendencija je da se pokaže da je tekst ‚Politike‘ pisan u jednom smeru i cilj je da se to dokaže“. Po oceni Vlada Mareša ova žalba je svojevrsni nastavak priče sa „Politikom“ sa prethodne sednice Komisije, odnosno tekst Tamare Skrozza svojevrsan je rezime onoga što je prošlom sastanku rečeno za tekst u „Politici“, za koji je ocenjeno da je udar na civilno društvo i na cehovsku samoregulativu, što se pokazalo kasnije. „Sledstveno onom što smo do sada radili i reakcijama koje smo imali iz ‚Politike‘, Tamara je zvala ovu devojkicu koliko su i nas zvali iz ‚Politike‘ kada su opisivali nas i šta smo mi rekli“, rekao je. Da Kodeks nije prekršen ocenio je i Petar Jeremić, koji je rekao da ga je opredelilo to što je jasno naznačeno da je tekst „mišljenje“. Po njemu, svako ima pravo da izrazi mišljenje, bez obzira da li je ispravno ili pogrešno. On je dodao i da Jelena Popadić nije ni pokušala da odgovori na tekst pre nego što se obratila Savetu za štampu i

podsetio da je „Politika“ u prošlom slučaju, dala pravo svima da odgovore. Vladimir Radomirović je rekao da će uvek braniti pravo novinara da izrazi svoje mišljenje dok ne ugrožava nekog drugog. „Petar je u pravu, mi danas na ovoj sednici imamo nekoliko slučajeva da su nam se ljudi obratili, a da pre toga nisu tražili odgovor, odnosno ispravku od onog ko je prethodno objavio tekst. Mislim da to nama otežava posao. Mislim da to treba da kažemo, pošto imamo javnu sednicu, da svako ko misli da je povređeno njegovo pravo ima pravo da traži odgovor i ispravku od tog medija. Ako taj medij ne objavi odgovor, svako ima pravo da se obrati Savetu za štampu, koji će onda rešiti da li je prekršen Kodeks“. Nakon rasprave, Komisija je jednoglasno odlučila da „Cenzolovka“ nije prekršila Kodeks novinara.

4. Slaviša Lekić podneo je žalbu jer je, kako je naveo, u tekstu „Portret bez rama“ objavljeno nešto što nikada nije rekao. Marija Koridć je, u toku rasprave, ocenila da komentar jeste slobodan, ali da ono što je objavljeno jeste i uvredljivo za Lekića, jer se između redova, sugeriše da je poznat samo kao bivši muž Bojane Lekić. Ona je dodala da je najpre mislila da glasa da nema povrede Kodeksa, ali kad je došla do kraja odgovora na žalbu u kojem autor teksta Lekića naziva „tužibabom“ i „prvom damom srpskog novinarstva“, predomislila se i zato će biti uzdržana. Petar Jeremić je rekao da se Lekić nije žalio na odgovor, nego na tekst, a da ne vidi da je tekstom prekršen Kodeks – deo onoga što je rekao je parafrazirano, deo je novinar naveo kao svoju tvrdnju, koja nije u sukobu sa činjenicama. On je podsetio i da je reč o komentaru. Vladimir Radomirović je rekao da je Lekić mogao da traži da mu objave odgovor, te da nije bilo potrebe da se odmah obrati Savetu za štampu. Po njemu, Kodeks nije prekršen, autor teksta je parafrazirao njegovu izjavu, i nije bilo nikakve zle namere. Ivan Cvejić je takođe zaključio da Kodeks nije prekršen, jer je rečenica koju je Lekić nazvao „budalaštinom“ izgovorena, a autor teksta nije mogao, ni morao, da zna da li će njega da povredi podsećanje da je bio u braku sa Bojanom Lekić. Tamara Skrozza je rekla da je tačno da u tekstu nema netačnih stvari, ali da razume da je Lekić povređen jer je praktično degradirana jedna izuzetna novinarska karijera time što je u tekstu predstavljeno da je nekad bio neko, a sad je niko, te da će zato biti uzdržana prilikom glasanja. Zlatko Čobović je rekao da je novinar „Politke“ naveo u odgovoru na žalbu gde je Lekić rekao to što je upotrebljeno u spornom tekstu. Čobović smatra da ovim tekstom nije povređen Kodeks, jer autor nije izneo neistinite podatke, a i objasnio je, u odgovoru na žalbu, da je u tekstu parafrazirao, a ne citirao Lekića. Stojan Marković je rekao da razume Lekićevu frustraciju, da su i žalba i odgovor duhoviti, ali da ipak smatra da je Kodeks prekršen. Nakon rasprave, „za“ odluku da Kodeks nije prekršen glasalo je sedam članova Komisije, dva su bila uzdržana, dok je jedan glasao da je Kodeks prekršen, tako da za odluku nije bilo potrebne većine od osam glasova.

5. Glavni urednik portala „Pištaljka“ Vladimir Radomirović podneo je žalbu jer je, kako je naveo, „Kurir“ plagirao tekst objavljen pre devet meseci na tom portalu. Iz rasprave i odlučivanja bili su izuzeti Vladimir Radomirović i Marija Kordić, odgovorna urednica „Kurira“. Zlatko Čobović je ocenio da prekršaja Kodeksa nema, da je stvar uređivačke politike kada će i kako nešto objaviti. Urednik „Pištaljke“ je zatražio izvinjenje, a „Kurir“, istina nije objavio izvinjenje, ali je sutra objavio da je „Pištaljka“ ranije istraživala taj slučaj. Vlado Mareš je istakao da bi mimo Kodeksa bilo da se o ovome ne piše, jer je reč o važnoj temi, a da je čitava priča kolegijalno mogla bolje i srećnije da se završi. Tamara Skrozza je rekla da nije bilo naknadne komunikacije između dve redakcije, postojao bi problem sa nenavođenjem izvora. Takođe, upotrebljeni podaci u „Kuriru“ delimično jesu iz „Pištaljke“,

delimično nisu. Petar Jeremić je, međutim, istakao da je Kodeks nesumnjivo prekršen. Iskorišćeni su podaci koje je neko istraživao i prikupljao, a onda ih drugi medij samo prekopira. On je dodao da ovo nije prvi put da se „Pištaljki“ tako preuzimaju tekstovi. Ivan Cvejić je naglasio da ni u svojoj redakciji ne ohrabruje one koji kažu da im je neko ukrao temu. To, po njemu, nije plagijat. „Kurir“ je preuzeo temu i obradio je na drugi način i dobro je da je to uradio jer je to rezultiralo ostavkom predsednika opštine o kom je bio tekst. Stojan Marković je naglasio da je Kodeks prekršen i da tu ništa ne menja naknadna komunikacija između dve redakcije, jer očigledno nije završena uspešno čim je žalba stigla pred Komisiju. Po završetku rasprave, šest članova Komisije glasalo je da Kodeks nije prekršen, a dva da jeste, tako da za odluku nije bilo potrebne većine od osam glasova.

6. Gej lezbejski info centar podneo je žalbu zbog teksta u kojem se, po njima, diskriminiše LGBT populacija. Članovi Komisije saglasili su se sa ocenom podnosioca žalbe, a Ivana Stjelja je ukazala da u tekstu ima i mnogo netačnih informacija – da je LGBT populacija odgovorna za propast Rima i Stare Grčke, da su pedofili uglavnom homoseksualci, da homoseksualci usvajaju uglavnom decu istog pola, da nijedna vera ne dozvoljava homoseksualnost. Komisija je jednoglasno odlučila da je Kodeks prekršen i izrekla javnu opomenu.

7. Vlado Mareš, član Komisije za žalbe, podneo je žalbu smatrajući da su spornim komentarom prekršene odredbe o zabrani diskriminacije, odnosno da autor zagovara antisemitizam. Mareš je bio izuzet iz rasprave i odlučivanja o ovoj žalbi. Po mišljenju Ivana Cvejića, objavljeni komentar je drastičan primer kršenja Kodeksa, a verovatno i zakona. Autor Ratko Dmitrović je dugogodišnji urednik i novinar i vešt je sa rečima, te, iako nigde nije upotrebi reč Jevreji, praktično je Jevreje u ovoj zemlji podsetio da su Srbima nešto dužni. Predsednik Srbije, kako je rekao, ne može da se identifikuje sa srpskim narodom, što autor radi. Marija Kordić je rekla da nije odmah videla antisemitizam, jer u tekstu nema reči Jevreji, ali da je tekstom poslata suptilna poruka Filipu Davidu - znaš to ko ti je sačuvao glavu, pazi šta pričaš. Zlatko Čobović je naglasio da je uvredljivo i bezobrazno to što u odgovoru na žalbu autor komentara pita: gde pominjem Jevreje, jer je, posebno iz poslednjeg pasusa, više nego vidljivo da se tekst odnosi na njih. Filip David, ograđujući se od Tomislava Nikolića nije reagovao kao Jevrejin prema Srbima i Srbima, nego kao građanin, državljanin Srbije prema konkretnom političaru čija je politička prošlost poznata svima koji ne žele da zaborave, a Dmitrović stavlja gest Filipa Davida u kontekst odnosa Srba i Jevreja na perfidan način. Reč je o lepo upakovanoj pretnji, garniranoj obavezom Jevreja, pa i Filipa Davida, da vrata dug određenim načinom ponašanja - apsolutnom, bespogovornom, nekritičkom podrškom svakom Srbima na mestu predsednika Srbije, pa tako i Nikoliću. Tekst je napisan u maniru devedesetih i podele građana Srbije na Srbe i „one druge“, na „kvalitetne“ i „nekvalitetne“, i sledeći tezu da su svi isti, samo su, ipak, neki „istiji“. Ivana Stjelja je rekla da je antisemitizam jasno vidljiv, jer autor teksta sugerise da je porodica David trebalo da završi u koncentracionom logoru. Posle diskusije, „za“ odluku da je Kodeks prekršen glasalo je osam članova Komisije, a jedan je bio „uzdržan“.

8. Regionalni centar za manjine podneo je žalbu zbog isticanja nacionalne pripadnosti maloletnog učinioca krivičnog dela i komentara ispod teksta. Petar Jeremić je rekao da su komentari ispod teksta skandalozni, a da je naslov problematičan i zbog toga što se u tekstu nigde ne navodi da je počinilac Rom. Ivan Cvejić i Stojan Marković su podsetili da je Savet

za štampu više puta do sada donosio ovakve odluke kad je reč o „Večernjim novostima“, koje to uporno rade. Učestalost ponavljanja te greške ukazuje da je listu manir da ističe nacionalnu pripadnost Roma u negativnom kontekstu. Vladimir Radomirović je ukazao da u odluci posebno treba skrenuti pažnju na komentare u kojima se poziva na nasilje nad celom jednom zajednicom. Velike redakcije, dodao je, sigurno imaju mogućnost da bolje odrade moderaciju. Komisija je potom jednoglasno odlučila da je Kodeks novinara prekršen.

9. Dr Zoran Radovanović podneo je žalbu verujući da je Kodeks prekršen objavljivanjem netačnih informacija i senzacionalističkim izveštavanjem. Iz rasprave i odlučivanja je bila izuzeta Marija Kordić. Stojan Marković je rekao da mu se čini da podnosilac žalbe polemíše sa autorom teksta, odnosno da je reč o nedozvoljenoj žalbi koja ne ukazuje na prekršaj Kodeksa. Zlatko Čobović je rekao da Kodeks nije prekršen, a Tamara Skrozza a da misli da je prekršena odredba koja kaže da novinar ne sme među ljude unositi strah. Informacijama o vakcinama se užasno mnogo manipuliše, to rade i oni koji zagovaraju vakcinaciju i oni koju su protiv nje, a onda su roditelji zbunjeni kad treba da odluče da li da vakcinišu dete. Zato informacije o tome ne bi smele da se plasiraju na ovakav način – senzacionalno, ekskluzivno, niko ne sme da objavi – jer se tako uzbuđuje javnost i unosi strah. Petar Jeremić je ocenio da su u tekstu prećutane neke bitne činjenice koje bi mogle da utiču na stav javnosti, ali da je „Kurir“ to donekle ispravio u ostalim tekstovima iz tog serijala, gde su izneta i sasvim drugačija mišljenja. Ivan Cvejić je rekao da je dobro što je otvorena ova važna tema, ali Kodeks jeste prekršen senzacionalističkim naslovom kojim se širi neosnovan strah. Po mišljenju Ivane Stjelja, vakcinaciju, koja je spasila milione života ne osporavaju lekari, nego laici. Revolt javnosti kod nas izazvala je promena zakona po kojoj će roditelji prekršajno odgovarati ako ne vakcinišu decu, odnosno to što se uvode sankcije, umesto da država vodi kampanju da objasni važnost vakcinacije u interesu zdravlja opšte populacije. Zbog toga o tome treba vrlo obazrivo pisati, a spornim tekstom su prekršene odredbe koje se odnose na istinitost izveštavanja. Vladimir Radomirović je rekao da ako u ovom slučaju nije povređen Kodeks, nije nigde. Autori teksta vešto skrivaju podatke koji ne idu u prolog njihovim tezama – daje u SAD, zemlji koja ima više od 300 miliona stanovnika, za 27 godina je umrlo oko hiljadu ljudi, zatim da o tome da vakcine izazivaju autizam ne postoji više studija ili istraživanja već samo jedna, za koju je kasnije dokazano da je lažirana, da je vakcinacija u mnogim zemljama obavezna... „Neverovatno je zaista da neko u 21. veku piše da vakcine ubijaju bebe, a ovakav „istraživački tekst“ je medveđa usluga svima koji se u ovoj zemlji stvarno bave istraživačkim novinarstvom“, rekao je. Stojan Marković je, međutim, rekao da on ne vidi da je tekst izazvao uznemirenje javnosti, niti strah. Javnost je već davno uznemirena pričom o vakcinama, a postoji interes javnosti da zna i ovakve podatke. I ne trebali kritizovati to navodno izazivajući paniku. Nakon rasprave, sedam članova Komisije glasalo je da je Kodeks prekršen, a dva da nije, pa odluka nije doneta.

10. Komitet pravnika za ljudska prava (YUCOM) podneo je žalbu zbog teksta, koji se, po njima, diskriminiše tražiocu azila. U raspravi, Marija Kordić je rekla da nema reči kršenju Kodeksa, jer je komentar slobodan. Ona je podsetila da ovo liči na tekst Natalije Dević iz lista „Danas“, o kojem je Komisija takođe odlučivala, samo je bolje napisan. Istakla je da oni koji pišu takve komentare imaju pravo na strah i da je strah od tražilaca azila često utemeljen. „Ne vidim ni naznake diskriminacije, ni govora mržnje, tekst opisuje situaciju, bavi se

fenomenom i pitanjem integracije migranata. Možda se to mnogima neće dopasti, ali migratni u Evropi, na žalost, nisu integrisani“, rekla je. Za razliku od nje, Tamara Skrozza smatra da je reč o školskom primeru kršenja Kodeksa i diskriminaciji grupe ljudi samo zbog nečijeg ličnog straha. Autorka teksta u startu odbacuje svaku mogućnost integracije tih ljudi koji dolaze. Istina u pitanju je kolumna, ali ovde je reč o kršenju njihovih ljudski prava. Tekstom se prema njima širi netrpeljivost jer „ne pokazuju poniznost“, neće ništa da rade. „I kad govorimo o strahu, i ja imam pravo da osećam strah od ljudi koji propagiraju ovakve ideje“. Za Vlada Mareša, ovo nije novinarski, nego aktivistički tekst nekoga ko neguje islamofobiju, na osnovu sopstvenog straha. Dragan Đorđević je rekao da ovakvi tekstovi svakako ne doprinose integraciji tražilaca azila. Autorka je skupila neke informacije širom Evrope, povezala ih i izrazila kroz lične impresije, što nije u skladu sa Kodeksom. Ivan Cvejić je postavio pitanje da li postoji problem sa prevodom, s obzirom da je tekst napisan na mađarskom, odnosno da li je napisano baš „ne pokazuju poniznost“. Rekao je da će biti uzdržan prilikom glasanja jer ni žalba nije dobro napisana- u njoj ima preterivanja i tendenciozne interpretacije nečega što nije napisano tako kako je Yucom naveo. „Tekst mi se ne sviđa i ne bih ga objavio, ali ne mislim da je prekršen Kodeks, bez obzira na poruku da izbeglice nisu dobrodošle“, naglasio je. Po okončanju rasprave, „za“ odluku da je Kodeks prekršen glasalo je šest članova Komisije, tri su bila „protiv“, a jedan uzdržan, pa za odluku nije bilo potrebne većine od osam glasova.

Sednica je završena u 16 sati.

Zapisnik vodila

Gordana Novaković

Predsedavajući

Stojan Marković